Р Е Ш Е Н И Е
№ 3513

гр. София, 26.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова
Добромир Андреев

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа дело номер **9613** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208- 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН):

Образувано е по касационна жалба на председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси" (ДА „Д.") с адрес [населено място], [улица] срещу решение от 19.07.2013г. по НАХД №3356/2010г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление (НП) №999/23.02.2010г., издадено от председателя на ДА „Д.", с което на Я. ТРАНС Е., в качеството си на задължено лице по смисъла на чл.17, ал.4 от Закона за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти (ЗЗЗНН), е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева, на основание чл.38, ал.1, предложение 3 във връзка с чл.31, ал.1, т.9 ЗЗЗНН. Твърди се, че с постановеното решение е нарушен ЗЗЗНН, допуснато е явно нарушение на процесуалните правила и решението е постановено при неправилно тълкуване и прилагане на ЗАНН и ЗЗЗНН, като са налице касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Изразено е искане да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се потвърди НП предмет на въззивната проверка.

Ответникът по касационната жалба в законоустановения срок не е депозирал писмено становище. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не изпраща

представител.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.
Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:
Със съдебно решение от 19.07.2013г. по НАХД 3356/2010г. на Софийски районен съд е отменено НП № 999/23.02.2010г., издадено от председателя на ДА „Д.". Наказателното постановление е издадено срещу Я. ТРАНС Е. за това, че в срок до 04.12.2009г. не е изпълнило задължителните предписания да създаде и вложи за съхранение определено ниво на задължителен запас, в съответствие с определеното с разпореждане на председателя на ДА „Д." № Р-12-60/23.03.2009г. ниво в размер на 1948 тона дизелово гориво. Прието е, че нарушението е извършено в периода 05.11.2009г. – 04.12.2009г.
Видно от изложеното, нарушението, за което е наложено административното наказание е извършено за периода 05.11.2009г. – 04.12.2009г. Констатираното неизпълнение на задължителните предписания да създаде и вложи за съхранение определено ниво на задължителен запас се отнася за целия период и същото е било налице към датата 04.09.2009г., която и може да се приеме като дата на извършване на нарушението.
Съгласно чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК наказателното преследване и изпълнението на наказанието се изключва, когато е изтекла предвидената от закона давност. В чл. 81, ал. 3 от НК е уредена абсолютната давност, при която, независимо от нейното спиране и прекъсване, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора предвидения в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК срок от 2 години, относим към хипотезата на извършено административно нарушение. От това следва, че срокът на абсолютната давност е 3-годишен от датата на извършване на нарушението. Приложимостта на института на абсолютната давност в производствата по обжалване на НП пред районните съдилища, съответно в касационните производства пред административните съдилища, произтича от препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, според която по отношение на обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. При липсата на изрична уредба в административно-наказателния закон и след като абсолютната давност се прилага за деяния с по-висока степен на обществена опасност като престъпленията, по аргумент за по-силното основание тя следва да бъде приложима и за административните нарушения. В противен случай би се стигнало до поставянето на лице, извършило нарушение, в по-тежко положение от извършителя на престъпление.
В конкретния случай, АУАН е съставен за нарушение на чл.38, ал.1, предложение 3 във връзка с чл.31, ал.1, т.9 от ЗЗЗНН, чието извършване се твърди, че се осъществило до 04.09.2009г., т.е. по отношение на нарушението, за което е наложена санкцията е изтекъл 3-годишният срок по чл. 81, ал. 3 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН. Давностният срок е изтекъл на 04.09.2012г. Последиците от изтичането на абсолютната давност се изразяват в погасяването на правото на държавата в лицето на административно-наказващия орган да реализира отговорността на адресата на НП.
Неприложима към случая е новелата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (Обн., ДВ, бр. 26 от 2010 г.), с която давностният срок за наказателно преследване, служещ като основа за

определяне на абсолютната давност, е увеличен от две на три години. Меродавен е срокът на давността според закона, действал към момента на извършване на административното нарушение. Този извод се обосновава с правилото на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, а изключението от него по ал. 2 е допустимо единствено в хипотезата на по-благоприятен за дееца закон, неотносима към удължения срок на абсолютната давност.
Поради постановеното от Софийския районен съд решение, с което се отменя наказателното постановление и констатираната от касационната инстанция отрицателна материално-правна предпоставка за ангажиране административнонаказателната отговорност на лицето обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решението на Софийски районен съд 93-ти състав от 19.07.2013г., постановено по НАХД № 3356/2010г., по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.